

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre . . . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . . . 5 " — "
Negyedévre . . . . . 2 " 50 "
Egy hónap . . . . . 1 " — "

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR**
Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetés díj:

Hat hónapban heti sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű hirdetések alk. szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyeg díj: minden külön beiktatásért 30 kr.

„Si fecisti — nega“.

(Ha tetted — tagadd.)

A bűn és a tagadás a legrégibb rokonok. Egyik is bűn különben, a másik is; csak hogy az egyik tényleges a másik tagadólagos.

A diplomácia, el van ismerve, hogy a hazugság segélyével arathat sikereket. A magyar kormány most belszerelmesedett a diplomácia amaz eszközeibe s nyakra-főre alkalmazza. Megcsinálja tényleg az állam létfeltételeit veszélyeztető bűnöket — azután vagy hallgatásba burkolódik, vagy merőben eltagadja tetteit.

A — November 21.—23-iki képviselőházi történetek, a megbotránkoztatásig hiven reámutatnak, a magyar-kormány e politikai csunya játékára. És amit maga eltagadhatlanul tesz, annak letagadását kiadja még béres sajtó-organumainak is, amelyek aztán tovább mennek az egyszerű tagadásnál . . . a törvényes és hazafias érzésében megbotránkoztatott ellenzék vállaira akarják tenni a felelősséget a magyar kormány és pártja bűncselekedeteiért . . . a bűnök pedig vagy nem léteznek, vagy jelentékteleneknek és könnyen kireparálhatóknak állítják és e kijavítást is, amidőn már az iszonyu vihart tényleg a magyar parlamentárizmus tekintélyét és méltóságát veszélyeztető szomorú jelenetekben jelentkezőleg előidéző kormány-pártnak, illetve vezérférfiainak tulajdonítani ismét nem átalják.

Nézzünk szeme közzé a szerecsent mosdató kormány-sajtó organumok «Obstrukció» című termékének, amely úgy tartjuk, hogy megparancsolt könyv-matos szülőlt s utánnomás által az egész vidéki kormány támogatott szolgalelkű sajtó adoptáltja.

Térjünk el Fejérváry br. tábornagy honvédelmi-miniszternek a magyar-nemzet becsületérsését sértő ama fejtegetéseitől, amelyekkel Hentzit rehabilitálni erőlködött — a Nemzetnek már szinte félszázad óta fájdalmas történeti tényekből, helyes érzéssel elvont közvéleményével magát makacsul szembeállítva. Tulajdonítsuk ezt az osztrák szoldateszka-nevelés következetes tévelygésének.

Még arra se térjünk vissza, hogy a magyar kormány és kormánypárt, amint ennek egész magukviselésével döntő bizonyosságát adták teljes és elválhatlan összetartozásban vannak a miniszterségével. Ne akarjuk még azt se mutogatni, hogy egy magyar miniszterben, mindegyik feltételeznünk kell a hazafias ságot, amelyet nem alá, —

hanem legalább is mellé — kell rendelnie a király iránti hűségnek, mert amidőn megesküszik e hűségre, ugyan-csak megesküszik a magyar alkotmányra és a magyar-állam és magyar- király érdekét, amelyek jó léte és biztossága egymással áll avagy esik, együtt és nem egymás ellenébe kell munkálnia sat. sat.

Tekintsük a magyar honvédelmi minisztert csak mint a kormány tagját, aki a magyar képviselőházban a Nemzet képviselőségével együtt alkotja azokat a törvényeket, amelyek a király által szentesítve, az állam s a királyi trón biztosságát képezik, úgy az anyagi eszközök előállítását, mint annak erkölcsi alapját tekintve; melynélfogva a képviselőházat alkotó elemek és a tanácskozás rendjét irányozó szabályok és parlamenti illem iránt neki is szoros és szigoruan teljesítendő kötelességei vannak: vajjon az a sérelem, amelyet affektáló lenézéssel már eddig is sokszor, de különösen nov. 21-ikén, tudatos és célzatos makacssággal, félreismerhetlen konokossággal elkövetett az ellenzék által, amidőn azt «becsületrontó és boykottirozó párt»-nak nevezte . . . kérdjük, hogy az ellenzék kívánta-e és csinálta-e a vihart, amely abban a Nov. 21-iki ülésben kitört és elsepert minden erőszakoskodást, amely azt a minisztert szóhoz juttatta volna, mindaddig, amíg az Államnak, a Nemzetnek legfőbb erkölcsi testületét sértő szavait visza nem vonja és azt meg nem követi?

Csak sajnálni tudjuk, hogy a hazafias és parlamenti illemről s erkölcsről a kormánynak, pártjának és sajtó-közegének oly érzésük és ítéletük van. Az az ellenzék bizony szükséges, hogy, habár oly módon is, mint az a nov. 21-iki: megtanítsa őket más parlamenti illem-tudásra és más politikai erkölcsi-érzésre. És büszkén állhat meg az ellenzék e tettéért a Nemzet és törvény ítélszéke előtt, mert cselekedte azt és úgy, amiként cselekedte; mert másbent cselekednie, vagy csak ellálgatnia is bűnös gyáva s á g lett volna.

Hát arra a kireperálásra, ami a nov. 22-iki ülésben történt mit mondjunk s kinek tulajdonítsuk azt . . . Fejérváry báró honvédelmi miniszternek-e, amint a kormánysajtó akarja . . . vagy Szilágyi Dezső, házelnök tapintatának és bölcsességének, amint ezt a képviselőnaplója mutatja? . . . Hát már engedjen meg a kormány-sajtó, hogy mi csak Szilágyinak tulajdonítsuk, amint ennek szavai és a tény ott fel vannak jegyez-

ve, habár elismerjük Fejérváry magabiztosságának értékét is, hogy t. i. kérte »szavait nem mondotta k-nak tekinteni és a bocsánatot.« Miként tudja a keddi alázatos és békés Fejérváry magát a hétfői kevély, makacsságig harcias Fejérváryval meg egyeztetni — az egészen az ő dolga. Nekünk nem ez utóbbi, hanem az a Fejérváry imponál, aki az általa bedobott gonosz okot megszüntetvén, megszünteti a rossz okozatot: az ellenzék felkeltett haragját, amikor a Házat kívánatos rendre vezetheti az elnök. Vagyis vezetné, ha a kormánypártból holmi Gajári és Tisza J.-féle közbekiáltásokkal nem mutogatnák, hogy nem őszinte és nemis tartós az a rend; maga a belügyminiszter — Perczel D. — pedig tényleg fel nem keltené a vihart, amely az ellenzék részéről már elnyugodni látszott, amidőn ismét odalökve, hogy a Nov. 21-iki ülés lefolyását olyannak tartja, amelyet nem lehet megfelelő szóval jellemezni, szítja a harcot, tulajdonképpen a mely obstruál, hátráltatja még a sürgős napirendet — az indemnitást is. Miért? . . .

Hogy feloszlassák az országgyűlést s újabb és nagyobb erkölcsi korrupcióba vigyék bele a Nemzetet? Vagy felfüggeszék az alkotmányt, a parlamentárizmust s bürokraták vegyék át az ügy-kezelést? Ám próbálják. Hiszen tudhatnák, hogy akkor reájok sincs szükség: mert az abszolutizmus nem ismer a kormányzatban jogosult csoperanost, hanem csak fizetett és ezért kötelezett szolgálhadat. Ha megunták a 31 éves alkotmányos életet, hát csak tolmácsolják a királynak, hogy térjen vissza a 67 előtti állapotokra s felejtse el, hogy a kiegyezés óta a magyar Nemzet szeretete, ragaszkodásával szilárdult meg trónja; az alkotmányos kormányzásnál fogva nyerte a fejedelmeket ékítő bölcs és legalkotmányosabb király címét, tekintélyének fénylő ékes-ségét; s lett keresetté szövetsége, majd nem a világbékének suly kiegyenlítője! Ám ők akasszák mindezt szegre az uralomért. És várják a Nemzet és a történelem ítéletét; vagy egy új kiegyezési aera eljövételét — ami el fog — mert el kell jönnie! Bizton lehetnek, hogy nem közülük támad egy új Deák F. s aki támad, nem hagy a magyar jogok alól kibuvó ajtókat, hazudozásokra közösüges takarókat.

Az ellenzék . . . Az, egész az érzékenykedésig megy a Nemzet jogai védelmében s ez becsületére válik, mert ez

ösztönszerű érzés bizonyítja, hogy személyi vagy pártönzés nélkül akarja a Haza, a Nemzet, az Állam igaz érdekeit és akarja, hogy az alkotmányos nemzeti élet szymboluma, a parlamentarismus visszatérjen kívánatos erkölcsi színvonalára, amelyből a többség erkölcsese kikököntette és ha visszatérhet azon megis maradjon.

Nem!... A 48-as függetlenség párt nem obstruál, hanem az önző pártpolitikai bűnöknek áll ellent — a megbízók előtt kifejtett programjuk értelméhez hiven. Amit tesz, azért elhordja a felelősséget jelen és jövő nemzedék előtt; nincs mit eltagadnia és nemis tagad, mint a mostani kormány, amelynek politikája a tagadást vallja napirendjének, amint ezt dokumentálja belügyminiszter ur ő nagyméltósága, aki a vihart támasztó kifejezését — félreérthetetlen szavak ellenében, nem a nov. 21-iki ülésben, hanem az ülés után történetekre akarná csavarni; aki így a bűnöknek a tagadással való közel rokonságát igazolja: «Si fecisti — nega!» hatetted — tagadd.

—a—r.

A képviselőház ülése.

Debreczen, november 24.

A tegnapi ülésen mindenekelőtt Perczel el belügyminiszter tegnapi előtti esetének kelleit elintéztetnie. Azután felkerülnie a rendőrség ideiglenes brutalitásainak.

Szilágyi elnök most is mindent elkövetett, hogy a belügyminiszter tegnapi provokációja folytán keletkezett izgalom e simúljon. Kiszült, hogy a belügyminiszter tényleg használta ezeket a szavakat a jellemzéshez: «a tégnapin a folyó mántörténetek.» De felolvasta Szilágyi a belügyminiszter mentegetőző magyarázatát is, a hol hangzott a kifejezését. Már pedig — így okoskodott Szilágyi — senkitől sem

lehet megvonni azt a jogot, hogy szavainak azt az értelmét fogadják el, a mit azoknak kívánt adni. Így hát utólagos elnöki beavatkozások helye a jelen esetben nincs.

Az ellenzék ebbe, leginkább az elnök iránt tekintetből, belenyugodott.

Most kerültek szőnyegre a tegnapi nap rendőri eseményei, és pedig napirend előtti felszólalások alakjában, a mikre a Ház az engedelmet megadta.

Polónyi Géza beszélt elsőnek. Tártyilagosan adta elő azokat a merényleteket, a miket a rendőrség, nyilvánvalólag felsőbb utasításra, a képviselők, a közönség, leginkább pedig az ifjuság ellen elkövetett, de maguknak a tényeknek egyszerű előadása oly izgató hatással volt a Házra, hogy majd minden mondatánál a legnagyobb felháborodás és elkeseredés hangjaiban törtek ki a képviselők.

Mikor előadta, a műgyetemen miként löttek az ifjuságra, hogyan vagdosták azt össze karddal, botokkal s a felháborodás oly erős volt, hogy Szilágyi csak legnagyobb erővel bírta elhatárolni a tanácskozás rendjét megmenteni.

— Ez gyalázat! Ezért meglakol még Perczel — hangzottak az elkeseredés hangjai. Hentaller Lajos az elnökhöz fordult kérdésével:

— Alkotmányos állam ez, elnök ur?

Polónyi azzal végezte beszédét, hogy kettőt kérdezett meg a belügyminisztertől. Az ő rendeletéből történtek-e ezek a dolgok, és hogy fog-e a megsértett ifjuság elégtételt kapni? De nem szavakban ám, mert azoknak az ideje már lejárt!

Utána Zichy Aladár gr. (akit bizonyára nem lehet túlzással és felforgató tendenciákkal vádolni) szintén a leghatározottabban elítélte a tegnapi erőszakot, de egyben rámutatott arra is, hogy ideális lelkesedést erőszakkal elnyomni nem lehet.

— Mondja meg a belügyminiszter ur a rendőrségnek: Többet ésszel, mint erővel! — ezzel fejezte be beszédét Zichy gróf. A következő szöveg Szilágyi Gyula saját tapasztalatai alapján adta elő hiteles történetét annak, a mi az egyetemen történt.

És előadásából kiderült, hogy az ifjuság semmi okot nem adott arra, hogy a rendőrség betörjön az egyetemre. És mikor ő társával kérdőre vonta a rendőröket, azok így feleltek:

— Nagyságos ur, bocsásson meg, de ne-

künk muszáj így cselekedni, mert a felsőbb-ség így parancsolja!

Sághy beszéde alatt új izgató hírek terjedtek el a házban. Először annak a híre terjedt el, hogy a szabadelvű körben tegnap este egy szűkebbkörű értekezleten elhatározták, hogy az ifjuság ellen drákói szigorral kell eljárni.

Majd pedig az a hír futott végig a baloldalon, hogy a rendőrség megint karddal rohanta meg az ifjuságot.

A mikor aztán Wittman János belefogott beszédébe, Bolgár F. felkiáltott:

— Most is gyilkolják az ifjuságot! Leirhatlan izgalom támadt erre. Az egész baloldal egyszerre fölemelkedett és a terem közepe felé tödült. Haragos, szenvedélyes kiáltások zúdultak a miniszter felé.

— Ezért fel kell akasztani Bánffy! — Nem tanácskozunk addig, míg ennek a gyalázatnak vége nincs!

— Hulljon aók a vérengzőkre! — Ezért keserűen lakolnak a miniszterek!

— Függessze fel az ülést! — kiáltottak az elnök felé. Most nem lehet tanácskozni, tudjuk meg előbb, mi történt!

Az elnök belátta, hogy a tanácskozást nem lehet folytatni, a mig meg nem tudja a Ház, mi történt odakint. Az ülést ennél fogva 10 perczre felfüggesztette.

A szünet alatt a folyosó rendkívül izgatott volt:

Justh hangosan kiáltotta: — Nem fogjuk ezt az ostromállapotot tűrni! Addig nem lesz itt tanácsozás!

Az ellenzéki képviselők egyrésze el-sietett, hogy meggyőződést szerezzen magának a történetekről. Mások a legkeszűbb szemrehányásokkal halmozták el Perczelt, aki egy nagy csoport közepén mentegetőzött és szépítgette a rendőrség eljárását.

Az ülést megint megnyitották. Wittman beszél és előadja, hogy a rendőrök tegnap a képviselőket is bántalmazták. Most megjön Justh és kiáltja:

— Ostromállapot van odakint, most nem tanácskozhatunk!

Az elnök figyelmezteti, hogy ne zavarja a szónokot.

Fáy István is megerősíti, hogy a központi egyetemen vágják az ifjuságot: Bartha Miklós odakiált az elnöknek:

— Ne legyen ostromállapot a Ház körül: Intézkedjék az elnök!

A szeder.

Irta: Charles Frémine.

A Debreczen-tárczája.

Amorról ugyan nem lehet mondani, hogy csak egy hur van a nyílán. Szívesen felcsereji minden új lövésre — és hogy folytassuk az antik képet — akár hideg, akár meleg van, nyár vagy tél, tavasz vagy ősz, akár nyirkos, akár száraz az idő, ez az új hur egyformán feszült, egyformán érzéketlen az időszakok játékaival s a levegő változásaival szemben.

Egy októberi délután a vincennesi erdőben sétáltam. Hareziás visszhangjaival, nimfáival, melyek csak szeliden futnak a tűzerek lángoló közeledésére, tavaival, óriás náddal szegélyezett tavaival, melyeket hajnaltól kezdve lázasan száll meg a horgászok egész sejege: sokkal szomszédosabb erdő ez Párishoz, sem hogy leírására ragadtatnám magamat.

Keddi nap volt. A faszorok elhagyatottak voltak. Letértem arról az utról, a melyen haladtam, hogy egy kis csatornsívet kövessek, a melynek tekervényességei és apró vizesései minden tőlük telhetőt megtettek, hogy utánozzák a természetet és játszak a folyót.

Egy még üde pázsiton végig kigyózva egy gözbe borult vörhenyes csalitot érintett, melynek a nap, mely hátban fogta, szeliden

a vízbe hajtotta az árnyékát. A víz sárgás, agyagos talajon siklott tova s fehér balak kisebb-nagyobb falkákban tartottak benne álmomást.

Csak nagy renyhén állottak tovább, a mint közeledtem. Az iszap, mely rájuk tapadt, paralizálta uszonyaikat, kioltotta pikkelyeik csillogását. Látni lehetett, hogy foglyok ottan. Mind a mellett kínosan küzdve az árral, menekültek egy kis vizesés rekedt hivatására, melynek homokkő sziklái közt két szép nyarfa nőtt, melynek ezüst levelkocsányán aranyos levelek reszkettek.

A vizesésen túl a folyócska kiszélesedett, tóvá bővült, lemélyedt, sárgás vízi liliom, kák, nád fődte be. Egy rusztikus hid labolta át egyetlen ívvel. A tulsó partra érve, szilárd fal állott előttem, melyen túl egy földépitmény geometriai vonalai tüntek fel. A katonai lövőház mögött voltam. A fal mentében magas töltésű széles árok húzódott végig. Fejementem a lejtős töltésre és leültem.

Ényhe idő volt, a ködön átörtek a nap sugarai. Szel alig fujt, időről-időre egy-egy érett gyümölcs földre koppanása hallatszott. Abban a pillanatban, amint leültem, egy téli készletét gyűjtő szarka szállt egy tölgyfáról elfojtott csörgéssel, makkal tele torokkal. Az árnyékban voltam. Egy pár ritkás cserje takart el. Az ősz által megtépve, szabadon láthatam galyaik közt.

Az árok tulsó partján, velem egy ma-

gasságban és mintegy 30 lépésnyire — úgy beszélem el a dolgot, amint láttam — egy magánosan álló nagy bokor kerekedett ki melynek ősi színezete csodás gazdagságával mindjárt az első pillanatban meglepett. Vadszőlővel és vadrozával vegyesen több tükés cserjéből állott, vörhenyes barna lomb borította, itt-ott sáfrány sárga és biborszínű levelekkel tarkálva a skarlát piros hollygokkal gyöngyözve, mikkel pompás helyzetben állottak a felfutó erős szederindák csillogó fekete hamvas gyümölcsei.

A bokor egy szép zöld pázsit közepét foglalta el s egyik oldalról az árok, hol én ültem, határolta, s másikon egy sűrűség, melyet egy pár ösvény szelt át. Oldalvást ritka fenyő erdő engedett kilátást a Marne völgyére. A fenyők csucsa lágyan susogtak s ahelyett, hogy zavarták volna, inkább növelni látszóttak az erdő csendjét.

Visszaterelven tekintetem a zöld pázsitra, melyen egy fasor húzódott végig, három nőt vettem észre egy padon ülve — két fiatal lányt, két nővért — lehetetlen volt csalódnai — az anyjokkal a közepén. Mind a hárman olvastak: az anya egy újságot, a leányok mindegyik egy azon könyvet. A pázsittal szemben ültek, a bokorra és a fenyő erdőre kilátással.

Az anya — körül-belül ötven éves lehetett — egészen feketébe volt öltözve, előkelő magatartással; keztyűtlen keze egy lorgonnt

Szilágyi azt feleli erre, hogy neki csak a Házban van hatalma.

— De több tekintélye van, mint az egész pereputnyak! — mondja neki Lukács Gyula.

Az ellenzék közbekiáltásaival sürgeti az elnököt, hogy függesse fel az ülést. Szilágyi kijelenti, hogy ezt nem teheti, mert a Házban nem merült föl erre ok; de intézkedett: hogy a képviselőket a rendőrök ne háborgassák.

Igy hát Wittmann beszél tovább és az ellenzék zajos helyeslése közt jelenti ki hogy a kormány ezeknek az állapotoknak provokálásával azt akarja demonstrálni, fölfelé, hogy itt abszolút kormányzás szükséges. De ez a tervük nem fog sikerülni mi meg fogjuk ezt akadályozni.

Azután Sima Ferencz beszélt és a Hentzi-ügyre terve keserű igazságot mondott oda a minisztereknek.

Most megint Perczel Dezső belügyminiszter védelmezte meg a rendőrséget azzal, hogy az elfogottak között egy cipészlegény is volt, meg hogy a miniszterek kocsiját követ dobálják.

Hát a revolver? Hát a kard? — kiáltott a baloldal.

A belügyminiszter nem sikerült védelmének nagyobb izgalmat keltett az, mikor most a vita megszűnésével Rakovszky István jelentette be mentelmi jogának Krecsányi kapitány által történt megsértését. A kanitány annyira vetemedett, hogy babár jelentést tett neki arról, hogy Rakovszky képviselő és arra Szócs és Perczel képviselők is figyelmeztettek, mégis le akarta tartóztatni Rakovszkyt.

— Az nekem mind-gy! ezzel vágta el a rendőrkapitány az ellenvetéseket.

— Szabadon jár még az a kapitány? — kérdezte Bartha Miklós.

— Hogyne! — kiáltották mások. Most is ő rendez a botrányokat!

— Teljes elégtételt követeltek! fejezte be jelentését Rakovszky.

A Házhoz az ügyet a bizottság zárás határidő, 3 nap alatt vizsgálja meg az ügyet és terjeszti be jelentését.

Az ülés hátralevő részét Várossy Gyula Jágics József és Rakovszky István interpellációi töltötték be. Mielőtt azonban az elnök az ülést bezárta volna, meg B o l g á r Ferencz tért újra az ües folyamán tett azon közbekiáltásra. — Odakivül gyilkolják fiainkat! Ő ezzel nem akart gyerekes hirt terjeszteni, hanem őt felizgatta a mit látott.

tartott, úgy olvasott, fülei mellett két deresdó hajfűrt lógott alá sovány arcára. A lányok egyformán voltak öltözködve, a karkülönség alig volt észrevehető közöttük — ketten sem voltak negyven évesek — úgy látszott, hogy még növelei e, y en ruhájok van rajtuk. De ha egyenlő volt is az öntönyük egészen eltért egymástól az arczkifejésük.

Mig az egyik — az, aki balra ült az anyjától, magába szállt volt, nyugodt arczvonásokkal, nyitott könyvvel a térdein, honnan a ruhája szűzi redőkben földig ért; a másik nyugtalan arczczal, vérpiros ajakkal, felborzalt hajjal nem birt egy helyben maradni s inkább lelánczolja látszott lenni a padon.

Életől, egészségtől duzzadva, már telt mellel, kidomborodó csipőkkel, ama nők közül való volt, kiket külön arra a czélra látszik teremteni a természet, hogy örök vágyakat tartsanak ébren a férfiakban. Neha fel-emelte bodrozott szőke fejét s égő szemei a csalit mélységét fürkézték.

A szerelem mindig ott van a lányok körül, az erdőben mint a városban. Innen van az anyák aggodalma és a szeretők örökös nyugtalansága.

Egyszer csak felkelt, betette a könyvét, felnyitotta a napernyőjét s a bokorhoz futott.

— Nini, szeder! — kiáltá egész hangosan.

P e r a z e l Dezső kijelenti, hogy ő csak hallotta a felkiáltást, de nem tudta, ki től eredt. Hát akárhonnan eredt, ha képviselő mondta. Vagy a személy aki, vagy a párt a honnan hallottak a szót jön előtte tekintetbe, nem az; hogy mi a tartalma mi a jelentősége a hallott mondanak? Eppen itt a hiba! Nagym. belügyminiszter ur)

Elnök az ülést 2 órakor bezárta,

BELFÖLD.

Magyarország alkotmányos kormánya bemutatta önmagát, hogy fogalma sincs Magyarország koronás királya és az osztrák császár közti különbség jelentősége iránt. W l a s s i c s vallás és közokt. miniszter elrendelte, hogy M a g y a r o r s z á g f f j u s á g a ü n n e p e l j e m e g a z o s z t r á k c s á z s á r t r ó n r a l é p t e 5 0 é v e s é v f o r d u l ó j á t.

Ehhez nem kell kommentár. De s z e g é n y m a g y a r i f f j u s á g! tanult-e az történelmet, tanulta e különösen az 1848 decz. 2-ka történelmét? Tud e őszinte hazafias lenni ez ifjuság, vagy alkodásra tanítják s ilyenek kell lennie? Ellentétbe állítása ez a józan hittel: a komisz, a képmutató, a valóságosságnak; a hazafiúi érzessel: a szolgál meghunyászkodásnak az alkotmányos állami élet tagadásának a gyermeki érzessel a szülői ház nevelési rendszerével is; a felülről jövő parancs iránti engedelmességgel. A kötelességek témkelegébe taszítása és tele süjlesztése az ifjui érzésnek és léleknek. És s z e g é n y t a n a r o k!... e kiknek szintén van kell lennie hazafiúi hamisítan érzésöknek és zan nevelési elvöknek és a magyar király iránti törvényes hűségöknek. Mily dilamia, mily isszonyu vagy agosság.

Egyik, a másikat kizárja, felfalja, megsemmisíti! Am lássatok és halljatok a rendeletet. Kivül: a vallás- és közokt. m. kir. minisztertől: 5035. eln. sz. Császári és apostoli királyi Felsége uralkodásának 50-ik érfordulója alkalmából folyó — évi Deczember hó 2-án **hálaadó istentiszteletek** fognak tartatni, melyeken a kormányhatóságok stb. résztvesznek.

Miről tekintetességedet tudomás végett oly felhívással értesitem, intézkedjek, hogy **ez alkalomból az ifjuság is az istentiszteleteken vegyen részt.**

Leszakított egyet, le kettőt s eszegetve visszatért a padhoz.

— Oh milyen pompas! Nevetett, összemaszatolt ajakkal s mutatva befeketített ujjait.

És amint ott állt, napernyőjével a vállán, az anyja és nővére előtt, mulattatva őket csevegésével, ime egy fiatal ember surrant ki hirtelen a szomszédos csalitból, a bokor mögé lopódzott, több szeder az ajkához vitt gyorsan, lázasan. az indán hagyva őket s aztán fődetlen fővel a haja közt maradt levelekkel, fűrgen mint egy őz, eitűnt a fakközt.

Alig osont el, a fiatal lány visszatért a bokorhoz. körül kerülte, válogatni akart. Azok a szedrek, melyeket a fiatal ember megcsókolt nedvesen és feketén csilogtak, az aláhajló indákon. És mivel ezek a legszebbek voltak s egyuttal a legszembeütőbbek is, ezeket szakította le. Lassan szopogatta, egyenkint, szemmel látható kéjjel, e mig arczai kipirultak az örömtől, egész tisztán láttam a titokzatos fiatal ember halvány arczát, ki a pázsit tulsó széléről kísérte szemmel a leányt s kinek tágra nyílt szemei tündököltek a galyakon át.

Ismerték egymást? Az ifjunak a csókjaait adta vissza a leány? Az erdőőr ki arra vetődött, meggátolt benne, hogy tovább vigyem indiskréciómát. A nap leáldozóban volt. Távoztam minden zaj nélkül, meghagyva az erdőnek az ő titkát.

Budapest, 1898. nov. 2-án. W l a s s i c s Gyula s. k.

W l a s s i c s minisztert mi eddig nem így ismertük; de most látjuk sajátkezű rendeletéből, hogy ő is Magyarország mai alkotmányos kormányának tagja! aki nem 1867 június 8-tól, hanem 1849. Deczember 2-ikától származtatja a magyar állam alkotmányát!

Az igazi közvélemény. A nyiregyházi ellenzék folyó 1898 évi november hó 20 án tartott népes értekezletén, nagy és egyhangu elkésedéssel a következő határozatot hozta:

Határozat.

A nyiregyházi ellenzék mély tisztelettel és hazafias lelkesedéssel üdvözli az országgyűlési ellenzékét. Hálás elismerését nyilvánítja azon kimagasló maguktartásáért, amelyet a magyar nemzet valódi közvéleményének helyeslése mellett alkotmányunk megmentése, törvényeink tiszteletben tartása, és a nemzeti érdekek védelmében az indemnity vita során tanusítottak.

Továbbá kijelenti, hogy az országgyűlési ellenzékét eddig is hiven táplált és fenntartott, téntorithatlan bizalmáról a jövőben is biztosítja, — és mély felindulással fordul el az egyes varmegyék részéről, — felsőbb nyomásra és megrendelésre a képviselőházhoz intézett, — és az ellenzék hazafias kötelességteljesítése ellen támadó feliratoktól, a minöket a mai virilis intézmény melett bármely abszolút komány is képes volna a maga támogatására kieszközölni hatalmi kreaturáinak, a főispánoknak befolyása alatt.

A nyiregyházi ellenzék ezen határozatának az országgyűlési ellenzékkel való közlésével a phrt elnököt bizza meg. Kelt mint fent. Beniczky Miksa pártelnök.

Goluchovszky Budapestén.

Budapest, nov. 23. A külügyminiszter ide érkezett Bécsből. Ideérkezése egyedül a tárczájába vágó ügyekkel függ össze és ez már legutóbbi budapesti tartzkodása idején elhatározották.

A hadügyminiszter lemondása.

Budapest, nov. 23. A hadügyminiszter lemondására vonatkozólag, ami tudvalevőleg már hónapok óta befejezett dolog volt, a Reichswehr mai számában azt írja, hogy parlamenti körökben beszéltek, hogy a hadügyminiszter ideiglenes helyettese Merkl báró tábornagy lesz. Ami a végleges utódot illeti, különböző verziók keringenek, amelyek azonban a Reichswehr szerint is csak verziók. Ilyen a Lobkowitz kinevezésére vonatkozó hír is. Budapestről értesül többször idézet lap, hogy a hadügyminiszternek már régebben beadott lemondási kérvényét ez ideig még nem intézték el.

A N. W. A. Bécsben, Budapestről azt az értesítést kapta, hogy Krieghammer lemondása deczember 2-ika előtt semmi esetre sem fog megtörténni.

Városi közgyűlés.

Debreczen nov 22.

Debreczen sz. kir. váror törvényhatóság i bizottsága ma délelőtt gyűlt össze a tagok szép érdeklődése mellett, Ennek oka az a sok elintézésre váró fontos ügy volt, a mely felett szavazás után ma délelőtt kellett dönteni.

Cróf D é g e n f e l d József főispán elnök negyed 10-kor megnyitván az ülést, felolvastatnak a polgármesteri jelentések, melyeket e g y h a n g u l a g tudomásul vétatnak.

Az ügyhátrány-jegyzék a tanácsi javaslat kíséretében elfogadtatik.

A belügyminiszternek a házszámok és új utca elnevezések tárgyában alkotott szabályrendelet megfelelő módosítás iránt a városhoz intézett leirata tudomásul vétetik s e tárgyban hozott tanácsi előterjesztéseket is elfogadják.

Borsodvármegye és Hód-mező-Vásárhely atirátot intézett Debreczen városához, melyben indítványozza, hogy az anarchisták ellen az országgyűléshez intézzen hason szellemű feliratot.

A közgyűlés a tanács javaslatához hozzájárulván elfogadja az indítványt.

Győr sz. kir. város a városok által kibocsátandó közégi kölcsönkötvény, bélyegadó és bélyegmentességek megadása iránt feliratot intézett az országgyűléshez, Debreczennek is megküldte Győr városa a feliratot, kérve annak pártolását. A közgyűlés a tanács előterjesztése alapján pártolólág csatlakozik a felirathoz.

Az állandó bíráló választmány jelentését a legtöbb adót fizető bizottsági tagok jövő évi névsoráról tudomásul veszik.

Az esküdtbírói alaplajstrom összeállítására küldött meg alapítására vonatkozó tanácsi előterjesztést tudomásul veszik.

Az alaplajstrom összeállítására azt tanácsolja, hogy kiküldötték bizassanak meg a munka végzésével.

A lovassági laktanya céljaira szükséges területek megszerzése s a fel nem használandó területek eladása ügyében egy kis vihar támadt.

Freund Jenő dr. kéri a fel nem használható területek eladásának ügyét napi rendről levenni, mert a bizottságok állítása nem felel meg a valósnak. (Zaj, nyugtalanság.)

Elnök figyelmezteti a főmérnököt, tartózkodjék hasonló kifejezések máskori használatától.

Főmérnök azután folytatja beszédét és kimutatja, hogy az eddig tett intézkedések csak előnyére váltak a városnak.

Elnök azután elrendeli a névszerinti szavazást, első sorban a megvétel felett, azután bocsátkoznak Freund Jenő indítványának valamint az előadás tárgyalásába. Miután a főispán intézkedése a közgyűlés helyeslésével is találkozott, megkezdődik a névszerinti szavazás.

A közgyűlés 120 szavazattal 12 ellenében elhatározta a laktanya céljaira szükséges területek megszerzését.

Dr. Freund Jenő indítványát egyhangulag elvetették.

A vágóhid előtti téren berendezendő sertesvásár céljaira szükséges telkek megszerzése felett második ízben a névszerinti szavazást az elnök elrendelte.

Mivel ezen szavazásnál sem volt meg az abszolút többség, újabb szavazásra határidőt tűznek: még pedig a decz. 4-iki rendkívüli közgyűlésre.

Az ipócsály utcai 13 sz. pusztatelekek elidegenítése felett ejtették meg ezután — második ízben — a névszerinti szavazást.

A közgyűlés 125 szavazattal elhatározta ezen teleknek eladását.

Ezután a közig. bizottságba 6 tag választása következett. A szavazás két helyen

folyt le. A-tól M-ig a nagyteremben szavazták.

Az I. szavazatszedő bizottság tagjai Komlósy D. elnököte alatt Koszorus Lajos és Kiss Bálint, jegyző Csóka Samu.

A II-ik elnöke Szabó Kálmán, tagjai Reichman Ármin és Pongor Lajos. Jegyző Szabó Kálmán.

11 órakor hirdette ki a főispán az eredményt, mely szerint kapott

Dr. Kola János	88
Nemes Kálmán	88
Márk Endre	88
Pálfi Gábor	85
Dr. Popper Alajos	74
Zádor Lajos	87

szavazatot.

Tehát Popper Alajos 1 évre, a többiek pedig 2 évre választottak meg a közig. bizottságba.

Majd a közp. választmány megválasztása következett. 3 évre megválasztottak I. kerületben: Csiky Lajos, dr. Pallay Miklós, L. Nagy Bálint, dr. Orbán J., Nagy Ferencz, Gergely Antal, Kovács Lajos, Balogh Imre. II. ker.: Simonffy István, Torday Gábor, Szabó Kálmán, Roncsik Lajos, Varga Károly, Serly Ede, dr. Balkányi M., Mihalovits István. III. ker.: Szabó Kálmán kereskedő, Szabó Sámuel, Zádor Lajos, Harmath Gergely, Pálffy Gábor, Váczy Janos, Nagy Sándor.

Szavazatot kaptak még Szikszay Szabó 45, Kocsár Gábor 43-at.

Igazoló választmány tagjaiul megválasztottak:

K. Tóth Kálmán, Márk Endre, Popper Alajos, Harmath Gergely, Komlósy Dezső. A főispán elnökül nevezte ki dr. Kola Jánost. Tagokul a megye részéről Csath Zsigmond s Kovács Lajos.

Alakították meg 3 évre. Tagok lettek Nemes Kálmán, Lengyel Imre, Koszorus Lajos, dr. Kenézy Mór és dr. Király Ferencz.

A választások.

A rendőrfogalmazói állásra jelölve vannak Dezső László, Orosz László, Keszler Gyula.

Ugy óra után ért véget a névszerinti szavazás. Elnök főispán kihirdette az eredményt, mely szerint 65 szavazattal Dezső László 35 szavazata ellenében ifj. Orosz László választott meg főispánjelöltéül.

Rendőrbiztosnak 9 pályázó közül Dobos József választott meg.

A gyűlést holnap folytatják.

H I R E K.

Felhívás.

A m. kir. miniszterelnök, mint a dicsőült Erzsébet királyné emlékének megörökítése érdekében alakított országos bizottság elnöke azon bizottságnak f. évi november hó 2-án tartott ülésén hozott határozatához képest felkéri mindazokat a hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb. akik a dicsőült királyné emlékszóbrára adományokat gyűjtöttek, hogy a már befolyt, de valamelyik pénzintézetnél gyümölcsösztetőleg el nem helyezett adományokat, mielőbb az aláírt vagy megszávozott de még be nem folyt adományokat pedig azok befizetése után szállítsák be a legközelebbi kir. adóhivatalba, illetőleg Budapesten a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. állampénztárba, ahol azok, mint az emlékszóbrára befolyt adományok, külön fognak

könyveltetni és a központi állampénztárba beszolgáltatni.

Felkéri továbbá mindazon hatóságokat, egyesületeket, hirlapokat, magánosokat stb., kik az általok gyűjtött pénzt valamely pénzintézetnél gyümölcsösztetőleg elhelyezték, hogy az ezen betét feletti rendelkezésre jogosító okmányokat (takarékpénztári könyvecske stb) szintén a kir. adóhivataloknak, illetőleg Budapesten a központi állampénztárnak, vagy a IX. ker. állampénztárnak szolgáltatassák be, megjegyezvén, hogy ezek a betétek az országos bizottság további rendelkezéséig a gyümölcsösztető intézetnél hagyatnak meg.

Végül felkéri a miniszterelnök mindazon pénzintézeteket, a melyeknél ezen gyűjtés czimén pénzösszegek elhelyeztettek, hogy az erről szóló részletes adatokat — nyilvántartás czéljából — közöljék a m. kir. miniszterelnökséggel (Budapest, Vár Szent-György tér 1. szám.)

Mint hogy pedig a m. kir. miniszterelnök ezekkel az intézkedésekkel nem kívánja a további gyűjtéseket megszüntetni, ennél fogva felkéri mindazokat, akik még gyűjtenek, hogy a befolyó adományokat, azok gyümölcsösztető elhelyezése esetén pedig a rendelkezésre jogosító okmányokat, a kir. adóhivatalhoz, illetőleg Budapesten a központi állampénztárhoz vagy a IX. kerületi állampénztárhoz juttassák el.

* **A belügyminiszter adománya.** Perczel Dezső belügyminiszter ma 200 forint adományt küldött a színészeti kiállítás czéljaira. A belügyminisztert az ünnepeken gróf Degefeld József főispán fogja képviselni.

* **Sz. Prielle Kornélia Debreczenben.**

Sz. Prielle Kornélia a Nemzeti színház nagy művésznője, a legbájosabb »nagymama« az esti vonattal városunkba érkezik. A művésznőnek kedvenc város Debreczen, mert itt kezdte meg, mint kezdő színésznő, szárnypróbálgatását és lett mihamarabb a debreczeni közönség dédelgetett kedvencévé. Örömmel üdvözöljük városunkban a kiváló művésznőt, ki a jubiliáris előadásokon fog fellépni s ezáltal nem mindennapi élvezetet szerezni a debreczeni közönségnek. — A művésznőt Komjáthy János színigazgató fogadja.

* **Fésős András** szatmárnémeti ev. ref. lelkész, életének 58 ik, boldog házasságának 29-ik és buzgó lelkipásztori működésének 31-ik évében, folyó hó 20-án szívvelhűdéssel következtében jobblétre szenderült s 22-én délután a város és környék nagysokaságának kegyeletes részvétele mellett eltemettetett. A boldogult derék férfi, Debreczen egykori nagybíró lelkipásztorának, Fésős András egyházkerületi főjegyzőnek volt a fia s mint püspöki kaplán annak idején áldásosan működött és jó emléket hagyott maga után városunkban. Bánatba borult özvegyén s négy gyermekén kívül itt helyben is szélesen kiterjedt rokonság gyászolja elhunytát. Legyen áldott emlékezete.

* **Régi bűn.** Szász-Sebesről írják, hogy az odavalló csendőrség egy régi büntényről rántotta le mostanában a leplet. Még 1894 decemberében történt, hogy Csernath Petru Mojsza sugági lakost szobájában gyanus körülmények között halva találtak. A nyomozás öngyilkosságot konstatált, a csendőrség azonban tovább folytatta az ügyben a vizsgálatot s most — négy év után — sikerült Csernath Petru gyilkosait elfognia. Kiderítették ugyanis, hogy Janculesca Simon sugági jegyző tiltott szerelmi viszonyt folytatott Csernath Petru felűnően szép feleségével. A viszony tudomására jutott a férjnek s a miatt Csernath nagy ellensége lett a jegyzőnek s ezt nem is titkolta. A jegyző, hogy szerelmi viszonyát szabadabban folytathassa,

elhatározta, hogy Csernách Petrut éltéti láb alól. Felbérelte hát a községi őröket és a községi szolgát száz forintért a gyilkosságra. 1894 december 10-én a felbérelt emberek Csernách házába lopóztak, az alvó embert lefogták, nyakába hurkot kötöttek s mefojtották. Azután, hogy a dolog öngyilkoságnak tűnjék fel, a holttestet felkötötték a gerendára a kötel azonban vékony volt s a holttest alatt leszakadt. Így találták meg reggel Csernáchot a földön. Az érdekes bűneset felderítésének érdeme első sorban Raith Ernő csendőrhádnagynak; Lőrinczy Ferencz őrmesternak és Molnár Lajos őrvezetőnek az érdeme. A gyilkosokat már átadták a büntető bíróságnak.

* **Fái Flóra ünneplése.** A debreczeni közönség egyik legnemesebb élvezetét a Kossuth utczai muza csarnokban találja fel s annyi szeretettel veszi körül az ott szereplőket, hogy minden mozzanat iránt érdeklődik, mely a társulat jelesebbjeinek nevéhez fűződik. Ezért is a színtársulat több kiváló tagja nemcsak a színpadnak, de a társadalmi életnek is szívesen látott tagja. Ezek közze sorozható a társulat drámai szendéje Fái Flóra is, aki művészetével behizelegte magát a közönség szívébe. Az tehát, ami Fái Flóra nevéhez fűződik közlelő érdeklő mindég a közönséget; érdekelni fogja tehát az is, hogy a mai napon ő a legünnepeltebb tagja a társulatnak. Gratulációkkal veszik körül pályatársai és a nagy közönség sorából számosan, mert ma ünneplő névnapját. A színpadon tapssal jutalmazta a közönség, ma virágokkal fejezte ki előtte ragaszkodását és szeretetét. Műveltségre vall a művészet pártolása és magas intelligenciára magának a művésznék a méltánylása. Fái Flóra büszke lehet, őt ez a közönség méltányolja gratulálja és tapsolja.

* **Zenekőri hangverseny.** Kiváló művelzetben részesült az a nagyszámu diszes előkelő, különösen hölgyközönség, mely tegnap délután megtöltötte a városháza nagy tanácstarmét. A főiskolai zenekör itt tartotta az első hangversenyét, mely ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben sikerültnek konstatalható. A programmon feltüntetett számok mindegyike nem mindennapi élvezetet szerzett a közönségnek, így külön kiemeljük Szathmáry Árpád színházunk kiváló művésznék szereplését, ki egy 3 felvonásos vigjátékot a töle megszokott igazi művészzel, aranyos humorral adott elő. A közönség perczeig tartó zúgó tapsviharral jutalmazta meg a nagy művész előadását. mellette méltán emlékezhetünk meg Szabó Irmáról, színtársulatunk aranyos naivjának szíveshatoan és érzelem teljesen előadott gyönyörű szavaltáról, mely megkapta a közönség szívét, lelkét és mindaddig fogva tartotta, míg csak az utolsó hang el nem hangzott ajkáról. Az az orkászserű tapsvihár, mely a színészű szavaltata után felhangzott — bizonyította azt a hatást, amelyet Szabó Irma kétségtelenül meg is érdemelt. Zongorán Drumár János kísérté preczisen. A programm 5-ik pontja Bihari primicziális magyarja, melyet Pásztor Gyula zenekőri karmester adott elő Alber Luiza kíséresszony zongorakísérete mellett. — A fiatal zene művész, kinek oly csodálatos tehetséget adott az Isten, hogy mindennemű hangszeret bir mesteri ügyességgel és bámulatosan nagy technikával játszott. Megnyitó beszédet Mohácsy János zenekőri elnök tartotta

a ki a zenekör céljául a klasszikus zene mívelését tüzte ki, rámutat röviden városunk elhanyagolt zenei viszonyára. — Kun Béla alkalmi költeményének elszavalásával nagy hatást ért el. Baics Izidor saját szerzeményű nyitányával bebizonyította, hogy nagy tehetségű zene komponista és kiváló dirigens, kire szép jövő vár. Bethoven vonós négyesét Simonescu Sándor I. hegedű, Spitz Lipót II. hegedű, Pásztor Gyula mély hegedű és László Jenő gordonkán adtak elő meglepően kifogástalanul interpretálván a nagy mester kiváló alkotását. A hangverseny este 6 órakor ért véget.

* **A belügyminiszter és a nemzetiségi munkás egyesületek.** Utóbbi időben gomba módra szaporodnak a fővárosban a különféle nemzetiségű munkás egyesületek, a melyek egyuttal szociálitikus irányuak is. Így alakítottak legutóbb olasz lengyel, cseh és tót munkás képző egyesületet. Perczel Dezső belügyminiszter a cseh és tót munkások alapszabályait nem hagyta jóvá és pedig azzal az indokollással, hogy ezen egyesületek egyrészt szociálisztikus irányuak, másrészt a nemzetiségű izgatásoknak is meleg ágyai. Ezen indokolást tudtul adta a belügyminiszter a nála járt munkás küldöttségnek is. A küldöttség járt az államtitkárnál is, a mikor a meglelentek egyike utalt arra, hogy hiszen magyarországi munkások a kölföldön így Bécsben és Pragában is külön egyesületet alakítottak, az államtitkár azzal válaszolt: a magyar munkások alakítanak magyar együletet, de nem jut eszükbe, hogy az illető állam integritása ellen igassanak.

* **Az iparos ifjuság önképző egylete** minden egyes mulatsága rendezésénél oda törekedett, hogy a műsört minél változatosabbá vonzóbbá tegye s ez által a résztvevő közönségnek minél kellemesebb időtöltést szerezzen. A jövő hó 4-én a Bika szálloda disziernében tartandó dalestélyét, trefás tombolával kapcsolatban rendezi oly formán, hogy minden egyes beléptijegyhez egy tombolajegy is adatik, utóbbi teljesen díjtalanul. A csinos és jobbára értékes tombolatárgyak értékor osztatnak majd ki a közönség között.

* **Egy rózsaszínű szoknya történet.** Nem csodalkoznánk, ha ez a történet Debreczenben esett volna meg, a hol az emberek unalmukban mindenféle excentrikus dologra ráadják a fejüket. De történt ez az eset Aradon, a hol a boldog közönség minden este színházban szórakozik s részt vesz Arad város mozgalmas társadalmi életében. Két ur fogadott, hogy az egyik ha végigmegy a rózsaszínű alsószoknyában a korzón, a másik fizet egy finom művű ezüst dohánytárcát egy pezsgős estebédet és az alsószoknya árát. A szoknyás ur tényleg végig defilírozott fényes délbén pörge kalappal, fekete saccoban, — rózsaszínű szoknyában. — A szoknyás ur persze kinos feltűnést keltett, némelyek Simli Mariskának néztek, mások a nómanczipáció diadalát üdvözölték a szoknyás ur láttára. A Hungaria kávéháznál véget ért az érdekes és ritka séta. A szoknyás ur befordult a kávéházba, melynek egy diszkrét fülkéjében pikáns jelenet következett be. Az ur levetette az alsószoknyát . . . Természetesen, nadrág is volt rajta.

Aztán a rózsaszínű toalettkikketeket gálánsul felajánlta a kasszakirálynénak.

— Kedves egészségére nagysád, kívánták a többiek.

Lám ilyesmi se történik Debreczenben hál' Istennek!

* **Főispán és szociálisták.** A hőmező-vásárhelyi független szociálisták vezérét Szathmáry Pétert a rendőrség tudvalevőleg titkos gyűlésen való részvétel, illetőleg az ott tartott izgató beszéd miatt letartóztatta, a szerkesztésében megjelenendő lap kiadását pedig megakadályozta. A szociálisták annak folytán küldöttséget menesztettek Fhoroczky Viktor br. főispánhoz és kijelentették, hogy ők sem izgatni, — sem a rendet meg-

zavarni nem akarják, hanem ők csak egy pártközlönyt akarnak életbeléptetni, — hogy a szociáldemokraták szegedi pártközlönyének működését ellensulyozzák s saját pártjukat szervezzék. A főispán szívesen fogadta a küldöttséget, higgadságra intette a munkásokat, kijelenté, hogy amennyiben lapjuk tartózkodik az izgatástól, annak mi akadályt sem gördít utjába.

* **Felhívás az iparosokhoz.** Az ipartársulat szervező bizottsága ez uton figyelemzetti az iparosokat, akik a hétfői gyűlésen szavazati jogukat érvényesíteni akarják, hogy az igazoló lapok kivétele végett legkésőbb szombat este 6 óráig jelentkezzenek az Iparhatóságnal (Kossuth Lajos utcza Komáromy ház.)

* **Felozlatott szociálista egyesület.** Aradról írják a «Kel. Ért.»-nek: Sarlay Domokos főkapitány tegnap este meglelent a szobafestő és mázoló munkásegysületekben s az egyesület vagyont zár a á vette s kijelentette, hogy miután az egyesület az alapszabályokban meghatározott törvényes határon túl lépett, annak működését ideiglenesen beszünteti. Rövid idő előtt oszlatta fel ugyanily módon az asztalosok szakegysülete is, mely intézkedést a belügyminiszter már jóvá is hagyta.

* **Perczel Dezső és Holló Lajos párbaja.** Perczel Dezső belügyminiszter és Holló Lajos orsz. képviselő között egy képviselőházi összeszólalkozás folytán ma reggel történt meg a kardpárbaj, mely Perczel könnyebb sérülése vel végződött. Holló sértetlen maradt. Közlelbi részletekről tudósítás még nem érkezett.

* **A főiskolai zenekör** 23-ki mulatságán felülfizettek a következők: Komlóssy Arthur 1 frt, Kiss Áron ref. püspök 50 kr, Dr. Kereszty Zoltán akad. tanár 50 kr. Fogadják a nemestelkü adakozók e helyen a rendezőség köszönetét.

Legujabb.

Folitikusaink párbajai.

Budapest, nov. 24. A Debr. er. táv. Perczel miniszter és Holló Lajos képviselő között ma d. e. a párbaj megtörtént, a melynek eredménye az lett, hogy Perczel a homlokán 4 centiméter mély sebet kapott, melyre a s gédek a párbajt azonnal beszüntették.

A tisztelt házból,

Ma a képviselőházban megkezdtek az »indemnity« tárgyalását.

Négy szem közt.

Irta: Gondy Károly.

A szegény király elutazott!

Rendesen akkor szokott a budai várpalotában időzni, ha fontos ügyet tárgyalnak az országházban.

Apai szívének közelsége — gondolja — talán simit, ha nem is egészen segít a bajokon.

Üles közben türelmetlenül várja a futárokat és velük a bonyadalmas ügyek sima elintézését; várja mint az édesapa a vizsgázó fiainak jó bizonyítványait.

Most azonban hiába leste . . . elment nagy szomorán meg az este. A tanítványok a tanárokkal kikezdték . . . Istenem! mi lesz a gyermekeimből! Így sóhajt fel népünk nagy atyja . . . mi hirt viszek Bécsbe a családnak, mely szívszorongva vár! . . .

Rosz calculust irt Fejérváry professzor: amiért fejéhez vágta a thesist . . . de még az osztályfőnök, Bánffy, is megnyomta a pennáját az erkölcsi magaviseletből.

Ha majd most újra összeül Bécsben a családi tanács, felő, hogy a fiukat már nem fogadják be a collegiumba, hol Hentzi áldott porainak sem adnak helyet a cadetiskola udvarán és az országházából kicsapatnak.

A vallás dolgában is rosszul állanak az akcziák, ha a hitszónokok csak a kongruában

virtuskodnak, de a predikáció alatt hajba kapnak.

Szegény jó király, de sajnálak! 50 évi direktorium végén, mily zilált az országos szinitanoda... mily nyugtalanságnak néz elébe a nyugalomba vonuló király?! Talán nem is igaz, hogy jogarát leteszi?

Ab, csak lassan, csendesen... úgy négy szem közt!...

A magyar parlament már egyre zárul-elesezik, hogy annál bátrabban egymás fejébe vághassa az olcsó igazságot; közben egy pisztoly-pár durranása szakítja félbe a csendet; a pisztoly idekint is úgy célt téveszt, mint odabent a szó.

Ily czéltévesztés napirenden is van, a kvóta nem érdemi, hogy a hasznos életet csak úgy párjával, mint a csirkét feláldozzuk; hogy hajba kapjunk Ausztriáért, ki oly konokul, de főképp számításból, nem enged a kvótaaperczemből.

Mig ideát a pártok tusakodnak, addig tulnan a feltett dáma jót nevet a markába, hiszen az «inter duos litigantes» egyik udvarlója neki biztos,

Most már nemcsak a fejétől, de egész testétől bűdösödik a bársony székrekedésben szenvedő kormány: inkább clostete-re mint cloture-re volna szükség. — Beteg az egész t. Ház, nem csoda, ha egyre győtri a láz.

Vajjon meddig viszi?... Lehet, hogy nem sokára halálcsendő válna fel, ha a végső operatióra szorul: a szurony-lancetlik megvillannak, lezárják a koporsóba a nemzetet... bitó lesz újra a fejéje. Hat ha csak tetszhalott? Annál irózatossabb lesz a kinja.

Hellebárdos testőrök állják addig körüli a koporsót... mert a Szabadság, mint a nyers fa, egyre vetemedik míg hamuvá nem egekik: élő faja csavarodást követi, ha egyszer a törzsetől elválasztják.

Ah! csitt... csak halkán... hát ha nem négy szem közt vagyunk... künn az ajtóval Waldstätten br. hallgatódzik?!

Bánffy a testőrség kapitányát abczugolják, legazemberezik, poffal kinálják, de azért nem retirál, mint Hentzi a vitészségben egy helyen áll, mert úgy «sub ala tu» a s a s neki jó lan imponál. Bánja is ő, ha nemzete nem becsüli, csak a trón ne vonja meg tőle a kegyét, elsőkézzel még a leáldozó Nap sugaraiban.

Meg van pecsételve a bazafisága... csak kezdetben éget a viasz, aztán hidegen ákarki zsebre teheti.

És mi a bűnc? — Semmi az udvar előtt, és ezeregy a nemzete előtt.

A ki egyre bécsi levegőt szív, annak tisztaiban kell lennie a helyzet felett. De ő nem elég őszinte odaát és gyáva itthon: nem meri kimondani nemzete előtt, kinek legfőbb tekintélyt képviselt, hogy Austria aemmiképp nem enged... rég tudja az ultimót.

És ha nem engedett Bádén és nem enged Thun, miért enged Bánffy, mikor rajtunk a sor, hogy követeljünk es ne könyörödjünk.

Harminez év után újra Sadowánál állunk ránk fér, hogy most jobban kössünk illetőleg jobban oldjuk meg azt, mit Deák Ferencz oly rosszul kötött.

Deák Ferencz mint jó hazafi nem fogadott el ezimert, rangot, elég volt a tiszta multja és nevéfénye, de a királyné a ravatalára sajátkezüleg helyezett koszoruja elég bizonyosságot tesz nagy szolgálatainak előismeréről.

Mi egyre csak perelünk, szerelünk, magunk sem tudjuk mit akarunk. A közös játék asztalán, azért hogy barátokozunk, csak veszi tenni is kell egynek ha más dísznóban van.

De mit is reszkírozzunk és retirálunk midőn ami érdekünk úgy kívánja, hogy egy akarattal vagjunk vissza minden tamadást. Mit is okozkodik zofizsmáskodik a kormány-párt? Mi egyszerűen nem fogadhatunk el magasabb kvótát, és oly nehéz Ausztriának ebbe bele nyugodni és kész inkább forradalmat szítani semhogy engedne?

Tegyük fel, hogy szegény Ausztria rászorult a mi gavalleriánkra és ragaszkodik az alemizsnához, de mit áldozna fel, ha a Hentzi

szobrot magáénak vallva Bécsbe viteti, midőn mi utáljuk az árulók támadó emlékét.

Ki nem látja e makacsodásban a keztyüdobást? Csak nem akarja hogy Hentzi helyébe kvótát cseréljünk?

Az eddigiek után szentül megvagyunk győződve, hogy a király egymagában másképp pondolkozott és gondolkozik. Hiszen még annak idejében megmondta, négy szem közt hogy a Hentzi szobor az arzenálba, az ócska vas közé való; de a ketonai büszkéség, melyet mi táplálunk auni millióból, az nem engedhet a civiliznek. A hadi és családi tanács is pertráktálta a szobor ügyet s a camarilla másképp döntött.

Bizony a Camarilla most nem oda néz, a hova vág, hanem egészen más a célja; ő a k a r j a a forradalmat, hogy a zavarosban kihalászhasza az a b s z o l u t i z m u s t.

A király, ki azért, hogy császár és király csak egy személy a tanácsban, a mely már két főherceget száműzött kebeléből országából.

A camarilla nem csak hogy absolutismust akar, de rég egyeng-tteti az utját. Hát mi egyébbre való a közigazgatás allamosítása, a klotür és vele a cenzura: egy új súlyosabb Krieghammer (hábrú kalapács) alkalmazása: az örökös halogatás, az országház bezárása tizennégy napre, majd pedig a végleges feloszlatása.

Csak várjuk be a december 2-át: midőn a beésületes jó király lemond és a camarilla felmond a magyar kormányának.

No édes magyarom, ha még most látod, hogy készül az Absolutizmus akkor úgy négy szem közt megsugom, hogy: jobb, ha ta előb felszeded a sátorfádat, még mielőtt orrod előtt becsukják az országházat.

— Elment a jó király, ki tudj, mikor látjuk újra!...

IRODALOM.

A kolozsvári Egyetemi Lapok 3-ik száma is megjelent, Komoly és mullattató cikkek vesyesen találhatók benne. Irtak bele dr. Temer Adolf, Gabányi Imre (az egyetemi vivó és torna-egylet) Szóke Lőrincz (vers és tárcza.) Rendes rovatai; Egyetemi kör, Segélyegyletek, Irodalom és Művészet, Színházi élet. Hírek is gazdagon vannak benne. Ajánljuk e kitűnően szerkesztett lapot olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára egész évre 2 forint.

KÖZGAZDASÁG.

Budapesti gabonatózsde.

nov. 23.

készáruüzlet hivatalos árjegyzései a következők

B u n a	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg
Bánsági ó	76	—	80	00.00—00.00
»	77	—	81	00.00—00.00
»	78	—	82	—
Tiszavidéki ó	79	10.15—10.25	80	10.85—10.90
»	76	10.30—10.35	80	—
»	77	10.40—10.40	81	00.00—00.00
Festvidéki ó	78	10.55—10.60	82	10.80—10.80
»	79	10.35—10.45	80	—
»	79	10.50—10.55	80	—
Fehérmezei ó	76	10.60—10.70	81	10.85—10.90
»	78	10.75—10.80	82	—
»	79	10.40—10.40	80	—
Bácskai ó	76	10.40—10.50	80	00.00—00.00
»	77	10.55—10.65	81	0000—00.00
»	78	—	82	00.00—00.00
Észak magy	78	—	80	—
»	78	—	80	—
»	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilógram
Hétsz elsőrendű új	70—72	8.05 8.10
» másodrendű új	—	8. — 8.05
Árpa takarmánynak »	60—62	6.20 6.50
» égetni való »	62—64	6.80 6.80
» serfözdei »	64—66	7.80 8.20
Zab — — — — új	39—41	5.75 5.70
Tengeri bánsági — új	—	5.55 5.35
» más nemű »	—	12.25 12.75
Repeze bánsági	—	—

Sertésvásár.

nov. 23.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai nehéz páronkint 320 kilogrammon felüli párja 54—55 krajczárig, közép (pkint 251—35 — kilogramm súlyban) 55—56 krajczár Könyü (páronkint 240 kilogrammig terjedő súlyban) 53—54 krajczárig.

Sertéselészám: 1898. évi nov. 21-én — volt készlet 36.857 darab, 1898 nov hónap 22-én felhajtott 978 drb, 1898 nov hónap 22-ik napján elszállított 641 darab 1898 nov. hó 23-ik napjára maradt készlet ben 37.194 darab. — A hizott sertés üzlet-irányzata lanyha.

CSARNOK.

Tragédia.

Irtta: **Mocsáry Miklós.**

Folytatás.

— Lóri, Lóri, mondogatta maga elé, hát egy egész pokolnak kell menyegzőm napján ramzzakadnia. Így akar büntetni az Isten vajjon, Oh Lóri, atkoziak Lóri!

Menyasszonya megütközve nézett rá:
— Mit suttoysz te? Lázad van-e? Beteg vagy-e?

— Igen bete; vagyok, beteg, suttozta tovább.

Iren megfogta karját és gyöngéden nézett reá.

— Gyer velem, én tudok gyorsan ható orvosszert, édesanyad tanított reá, kigyógyít belőle.

— Nincs az én bajomra orvosság — gondolta Aladar magában.

Hofer tovább magyarázott Teréz néninek.

— A csendőrök haza toloncozzák a feljelentés a'apján. Ebből azonban a rendőrségnél megvizsgálják, mint erkölcselen személyt.

— Teréz néni ez utóbbi szavakra öszszeborszadt.

— Ezt mégse érdemelte tőlünk. Eltoloncozhatják, nem bánom. De megsegyéneitsek?

— Pedig másképp el se toloncozzák. Ez pedig érdekünkben áll, hogy megtörténjenek.

A társaság lunch-ra oszlani kezdett és Hofer egymaga hagyta el a házat, a többiek a nagyszalonba mentek teázni.

Iren visszajött és többször eszmélve pillantott maga elé.

Kezével végigsimított a homlokán. Aladar oly zavartnak látszott, kérdéseire egybe nem vágó feleleteket adott és mikor őt minden áron eltávolítani törekedett, ez utóljára is pyanut ebresztett a leány kebelében, kinek szívet bús sejtelen töltötte be.

Visszatért karpereceért, mikor zörej hallva a munkaasztal függőnye mögé lépett és nagy bámulatára Aladart látta belopózni.

Meg akarta szólítani, de valami azt sugta neki, ne árulja el hollétét, s maradjon csendesen.

Aladar becsukta az összes ajtókat kivéve a kerti lépcsőre vezetőt. Ez a munkakosár fürke mellett levő volt.

— Mit akarhat? — kérdé magában Iren?

Az óra csendesen kezdte ütni az egyegyed hatot.

Az esküvő 8 órára volt kitűzve.

Alig egy pár pillanat muva könyed léptek voltak hallhatók, mindig erősbödőleg s végre egy szép fiatal nő karján egy két éves gyermekkel lépett be.

Aladar megkövülve állott helyén és tágra nyílt szemével ugyszólván elnyelte az ujjonnan érkezettet.

Lóri, mert ő volt az új vendég, letette a kis gyereket és Aladára mutatva így szólt hozzá:

— Mire tanítottalak édes, eredj apukához s mond neki: Apa, szeretem magát. A kis gyerek felénk lépteivel haladt. Irén egy szót se vészített el a jelenetből.

Aladár komoran szól.

— Mire való e komédia? Mi évekket ezelőtt teljesen leszámoltunk egymással, nem értem miért kért tőlem találkozt.

Irén remegve szól magában: Mit jelentesen ez?

Lóri halkán, fájdalmasan rezgő hangon beszélt:

— Ha komédiáról lehet szó, az csak az ön részéről játszódik. Vagy talán nem hagyattam gyáván megcsaltni magamat ön által, én! mikor e háznál még mint felolvassónó szolgáltam. Persze ön erről elfeledkezett már?

Aladár hevesen legyintett:

— Eh! hagyjuk ezt, térjünk a tárgyra, mit akar? El voltunk sokáig egymás látása nélkül, beszéljen röviden.

Lóri zokogni kezdett.

— És én egy országot utaztam be, azon bitben, hogy a régi szerelmes »urfit« találok itt. Legalább levelei arra engedek következtetni, hogy még mindig szeret.

Aladár elfordult. — Irén rejtékéből halk zörejt hallatszott, mit egyikük se vett észre. Irén törét huzta elő, hogy maga ellen fordítsa de nem került erre sor.

— Mikor z pénzküldemények elmaradtak, még mindig azt irta, hogy szeret és csak végezze el pályáját, elvesz. És most pályáját is elvégezte, mint tudom, önálló ember és még gyermekeiről is megfeledezett.

Aladár kihuzta tárczáját és számolni kezdett.

— Igaza van; szerettem valamikor, hön szerettem, de azon időre csak mint rég multra emlékszem már. Hogy azonban ne mondhasa, hogy nem gondoskodom Önökről és gyermekeimről, fogja itt van a tárczám, vegyen belőle mit s mennyit akar.

Lóri eivette s Aladár lába elé dobta.

— Hitvány pénz, mit érek vele! — Én szavát kérem t. Uram. Itt vannak levelei, mikben házasságot ígért, váltsa be ígérteit és vegyen el. Ezzel jóvá teszi a hibát, mit rajtam elkövetett és becsületesen is jár el. Tudja!!

A rejtékéből halk sohaj hallatszott, de ki hallgat most arra. Egy percre azonban a beszélgetőket is megzavarja az erős lármá, mi a főbejárattól hangzik. Sulyos léptek hangzanak és egyszerre csak az ajtót döngetni és fesszegetni kezdik.

— Ó Felsege, a király nevében nyissák ki, mondják a csendőrök.

Aladár nógatja Irént az elmenetelre, ki nek agyában világosság gyul fel.

— Már egy órája észrevettem a fogadós arczán valami gyannus mosolyt. De mit akarnak velem.

Egyszerre egy hirtelen gondolatától megkapatva, az örület sikoltásával rohant Aladárra.

— Te árultál el gyalázatos! Most már érten. — Hát nem csak erényemet, de tiszta hirnevemet is bemocskolni akarod!

Aladár hiába szabadozott.

— Most már követelem, hogy ird alá ezt a nyilatkozatot, mely házassági ajánlatodat tartalmazza. Hallod! Követelem!

Erre döngették az ajtót, mely a tulnyómó erőszaknak már már engedett. Aladár erőszakkal vonszolta ki Lórit.

— Menekülj! Ugyis hiába minden, nem vehettek el, mert ma lesz az esküvőn egy más leánnyal.

A düh legmagasabb fokára hágtott Lóri-ban. Fekeszett lett a szenvedély és előrántotta revolverét, hogy Aladár süssé.

A megfélemledett gyerek a sarokba bujva nézte a készülő rettenetes drámát.

Aladár kicsavarta a revolvert, de még nem tartotta teljes hatalmában, mikor az első és a közberohanó Irént, ki az egészről csak azt értette, hogy Aladárt megakarják ölni, halálosan megsebezte.

— Ezért meghalsz gyalázatos — ordi-

totta Lóriról — az Irén haláláról megbizonyosodott. Aladár és mikor az futva menekült utánna lött.

Lóri elbukott a küszöbön és szép sárga haját veresre kezdte festeni a kebléből lassan patakzó vér.

Betörték ezalatt az ajtót és a zsendárok keresték a gyilkost, kire a lövöldözésből is lehetett gondolni. Nyomukba tódult a holtra rémült násznép.

A kis gyerek anyja mellé térdelt és így kérdezte a fejevesztett emberektől:

— Ni mama alszik! Mikor fog felébredni?

Aladár lerogyott Irén holtteste mellé és nem látszott törődni a körülete kitoró jajveszékelés és zokogással, se a csendőrökkel, kik már a békót kezdék felrakni rá.

Mindenre csak fejet razta és tébolyos mosolylyal motyogta:

— Fehér meuyasszony, szép menyasszony! majd bántó kaeajba tört ki:

— Egyszer volt egy lány ki úgy játszott a legénynyel.

Megörült.

*

Mikor hősünk, ki szenvedélyes novellairó, jelen tárczáját különböző lapokhoz benyújtotta, a következő kritikát kapta rá:

— Borzadályos rémhistoria, minőt a 30-as években gyártottak érzélgős olvasók számára stb.

Miből lehet, hogy a bírálóknak, lehet hogy hősünknek volt igaza, mert ki szabja meg elé, hogy minő tárgyat és kik számára dolgozzon fel.

De hősünket annyira meghatotta a dolog, hogy lemondott a novellák irásáról és jól házaso ott. (Ezután ugye ért volna rá.)

Mert többet ér ma egy csepp valóság! mint holnap száz költészet.

Törlesztéses jelzalog kölcsönököt

helybeli bármely utczában fekvő rendes bér vagy lakházakra legjutányosabban és legkedvezőbb feltételek mellett kaphatók

Fodor Jenő

barkbizományi irodája, Hunyadi és Barna utca sarok (Kornis-ház).

Ugyanott földbirtokokra is legelőnyösebb kölcsönök eszközöltenek.

1369/1898. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbróságnak V. H. 215/4 1898. P. sz. végzése folytán közhirrre tétetik, miszerint Schulhof Ignác részére Grünbaum és Schvarcz cégétől 100 frt tőke, ennek 1898. évi Február hó 28-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 46 kr. perköltség ere, éig 1898. évi Julius hó 5-én bíróság lefoglalt és 391 frtra becsült bolti árukból álló ingóságok 1898. évi november hó 29-én d. e. 10 órakor kezdetét veendő és piac-utca 67 sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Debreczen, 1898 évi Nov. hó 13.

Sugár Gyula
bir. kiküldött.

A végjegyre tessék vigyázni!

Máriaczei gyomorcsépek

nagyyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általános ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, büzös lehelet, felfútság, savanyu, felbűffogés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs, szűkölés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a mennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél ételekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhoikáknál.

Említett bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Carl Brady, Apotheke zum »König«
Wien, I. Fleischmarkt 1.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszer-tára Budapest. Király-utca 12. sz.

Kapható Debreczenben: Göltl Nándor, Tóth Béla, Mihalovits István, Dr. Róthschnek V. Emil, Tamassy és Balázs gyógyszereszeknél. Diószegen: Vaday Ignác. Er-Mihályfalván: Máray István. Hádázon: Farkas Ödön. Kabán: Horváth Kálmán gyógyszereszeknél.

Az 1895. évi cairoi s 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórordakban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyen csúszos bántalmait, u. m. kőszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, a mennyiben gyakrabban idűltebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktarak Budapest: **Török József** ur gyógyszer-tarában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszer-tarában, Váci körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tarában valamint a készítő

Widder Gyula gyógyszerésznél
S.-A.-Ujhely 68 szám

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttenek. Ugyiszintén Debreczenben: Dr. Róthschnek V. Emil, Tóth Béla és Mihalovits Istvánnál.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

☞ KÖNYVNYOMDÁJA ☜

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégyomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégyomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

☞ **nagyon olcsón.** ☜

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

☞ **reklam falragaszok.** ☜

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

☞ **igen mérsékelt árak mellett.** ☜

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.